

ELEMENT YUMAĞI

Ben hangi element olurdum? Tek bir elementten ibaret olamazdım şüphesiz; çünkü ben de tek bir kişilikten ibaret değilim. Sadece bir element söylesem diğerlerine haksızlık olmaz mıydı?

Benim hakkımda kime bir şey sorsanız, eminim farklı cevaplar alırdınız. Bazıları çekinirler benim hakkımda konuşmaya, bazıları da yere göre sığdıramazlar. Herkes için yerim farklıdır.

“**Helyum**” derler belki. Atmosferde çok az olmasıyla bağdaştırabiliriz. Herkes bilir adını. Kimisi sever kimisi söver ama varlığı ve nadir olması tartışılmaz. Size şöyle söyleyeyim; ben de rastlamadım benim gibi bir karaktere.

Bazıları “**Azot**”ta direnirler. Renksiz, kokusuz neyin nesidir bilinmez gibi görünür ama canlılar için gerekli temel elementlerden biridir. Ne kadar ağır eleştirse, hatta zaman zaman önemsemeseler de kopamazlar benden. Bağımlılık mıdır, bilemem.

Kış aylarında “**Flor**” olan benle tanışırlar. Suratım açık sarı renkli, bir gaz gibi her an uçuşup dağılacakmış gibi dururum. Hatta yanımdan geçen insanların tedirgin bakışları yüzüme çarpar, dengem iyice bozulur. Ne kadar sarılığımın birlikte savrulsam da yıkılmam. Aksine içimdeki çürümelere karşı savaşıyorum ve en sonunda da kazanırım.

Muhafazakâr kesim de “**Hidrojen o hidrojen!**” der. En hafif gaz olduğumdan uçuşurum bir o elementten bir diğerine. Farklı elementlerle görürler beni, yakıştıramazlar. Soygaz olup bu işlerden elimi etegimi çekene kadar hidrojen olmanın ne zararı var, anlamam.

Beni bana sorsanız aklıma ilk “**Karbon**” gelir. Saf, kendi halimdeyken çeşitli maddelerde bulunabilirim. Gündüzleri evde, sokaklarda daha içime kapanık olurum. Sanki simsiyah perdeleri çekerim, gizlenirim herkesten. İşte o zaman *grafit* derler ama bir de beni gece görün! Parlarım geceleri, göstermem diğer hallerimi sanki asıl ve tek halim oymuş gibi. Herkes beni şeffaf diye nitelendirir. *Elmas* diye yankılanırım o ışıklarda. Bütün benler işte o zaman görünür. Elmasın birçok farklı köşesi vardır ya, ben de onlara fazlasıyla sahibim. Sahip de olmam lazım. Her karakterim farklı bir köşedir. İnsanlar beni o elmaslığımla değerlendirirler. Hangi köşemi gördülerse o gece, bir sonrakini görene kadar oyumdur artık onlar için. Zaten öyle olduğu zaman rahat bir uyku çeker, amacıma ulaşmanın verdiği gururla dolaşıyorum sokaklarda. Emin olun sokak lambasının ışığı bile parlatır beni dönüş yolunda.

Gündüz başka, gece bambaşka... Her gece birbirinden de başka...

Ben bir tiyatrocuyum, başkası mümkün mü?

Gökçen CAAN